

‘Een Droomspel en wij’

Deze herneming van *Après la répétition* is het fijnzinnige sluitstuk van de nieuwe Bergman-triptiek die tg STAN in het Théâtre de la Bastille brengt; Strindberg en zijn *Droomspel* spoken er doorheen. Terwijl in *Infidèles* het Zweedse stuk expliciet een plaats krijgt, in een experimentele fantasie bedekt met parodiërend stof, dient het hier enkel als theateraal perspectief, als voorwendsel voor de hereniging van regisseur Henrik Vogler (Frank Vercruyssen) en de jonge actrice Anna Egerman (Georgia Scalliet). Deze laatste moet de rol overnemen die haar moeder vroeger gespeeld heeft. Strindberg voegt aan deze tsjechovische afstamming een symbolisch en productief intertekstueel aspect toe. De blik vanuit de hemel, als een inwijding, van de Zweedse toneelschrijver op het menselijke ongeluk straalt af op Bergmans blik op het theater zelf. Henrik Vogler beweert de razernij en de geheimen van de wereld te bezweren via de techniek van het uitbeelden ervan, maar hij wordt al snel ingehaald door de ‘oude machine’ volgestouwd met tragische raderwerken die het theater en het leven in gang zetten. Het afgeroomde pirandellisme van dit zoveelste metatheatraal scenario krijgt een onvergetelijke scenische waarachtigheid door de sobere installatie die het Belgische collectief eens te meer samenstelt uit gekreukte witte gordijnen, een onzichtbare armband of een regenjas bevochtigd met Evianwater. Door aan de theatrale voorwerpen en tekst de volledige, fundamentele en zinnelijke aanwezigheid te schenken die het theater en het leven slechts imiteren, put tg STANs esthetiek een ongeëvenaarde motivatie uit de natuurlijke innerlijke theatraaliteit die deze tekst uitdrukt. Naast het feit dat ze Georgia Scalliets virtuoze verkleedpartijen in een meer intimistisch kader vertoont dan *La Nuit des Rois (Twelfth Night – red.)*, leidt de herneming van deze voorstelling uit 2013 tot een kritische studie van het werk dat Frank Vercruyssen en zijn kompanen sindsdien verricht hebben. Dit requiem voor de kunstenaar is een geslaagde episode voor tg STAN. Door afstandelijkheid en uitweidingen opzij te schuiven, stelt het gezelschap zijn eigen liefde voor het theater op de proef, trekt het de afwijking van het systeem recht waarvoor *Infidèles* deed vrezes en keert het terug naar de prikkelende beroering van een doorvoeld, sober en dromerig theater.

Pierre Lesquelen